ŽIVOT - MIKY KLOBOUK

```
AMI                    G               AMI
DO VRAT MI TLOUKL A JÁ OTEVŘÍT JSEM MU ŠEL,
         C            F                           E
ZTRÁPENÁ TVÁŘ,POD OČI PRACH SE USADIL Z VÁLEK A STŘEL,
      AMI                 DMI                       E
SRDCE PROPÍCHL MU ČAS,JAK SVĚTEM TÁH,ROZDRÁSANÝ NOHY MĚL,
             AMI        G                       AMI
CO JSEM MU V OČÍCH ZŘEL,TO NIKDY POTOM JÁ UŽ NEVIDĚL.
                       DMI           AMI           E
BYLA V NICH TMA I OHNĚ ŽÁR,BYLY V NÍ DÁLKY I KROKŮ PÁR,
                AMI             DMI
SKRYL SE V NICH SÁM,VŠE BYCH MU DAL,
          AMI                       E AMI
JAK KDYBY NAJEDNOU,PLAKAL A TAKY SE SMÁL.

KE KRBU USEDNUL A JÁ PODAL JSEM MU ČAJ,
ZNAL ŽITÍ ZÁŘ,TAK SMUTNÁ TVÁŘ,PROČ POZVAL JSEM HO DÁL,
RUCE JAK STAŘEC MĚL,PŘITOM S NÍM ŠEL MALÝ KLUK,CO V JEHO SRDCI HRÁL,
JAK UBRUS ROZPROSTŘEL DUŠI SVOU,A K SOBĚ BLÍŽ MĚ ZVAL.
ZE SEBE VZAL,RADOST I ŽAL,STRASTI I SLASTI MI DO RUKOU DAL,
TAK JSEM SE BÁL,PRO TENHLE DAR,
VŽDYŤ BYL TO ŽIVOT SÁM,KDO U KRBU OHNUTÝ STÁL.

HOŘCE SE USMÁL A JÁ PŘIŠEL K NĚMU BLÍŽ,
RUKU MI DAL,SRDCEM SE HNAL,Z NĚHO MĚ TRHAL MŘÍŽ,
JÁ BOLESTÍ ŘVAL,ON DRŽEL MĚ DÁL,NA HRUDI STÁL MU KŘÍŽ,
POUŠTĚL MĚ Z RUKOU SVÝCH,A ŘEKL,TEĎ SÁM UŽ VŠECHNO VÍŠ.
CESTU UŽ ZNÁŠ,TAK VÍC SE SNAŽ,ZNOVU UŽ NEPŘÍJDU,TEĎ MĚ TU MÁŠ,
ZÁVIST A HŘÍCH,PRYČ MUSÍ JÍT,
MĚJ V SOBĚ LÁSKU A CIT,MNOHEM VÍC BUDEŠ PAK MÍT.

ODEŠEL DO TMY A V DOMĚ ZŮSTAL JEHO STÍN,
NAVŽDY TU JE,VE MĚ ŽIJE,TO PŘECE DOBŘE VÍM,
ON KLID MI DAL,ŽE NEJSEM SÁM,KDO NEPOSTAVÍ ŘÍM,
NAŠEL JSEM BÁSNĚ RÝM,V NĚM HLEDÁM KLID A MÍR.
JAK OSTŘÍ DÝK,DO SRDCE VNIK,BOLEST VŠAK NECÍTÍM UŽ JE MI LÍP,
ŽIVOT JE NÁŠ,NA KRÁTKÝ ČAS,
NENÍ TO HRA V KOSTKY VRŽENÉ,MÁ TO BÝT HŘEJIVÝ PLÁŠŤ.
```